

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiæ Doctoris Canonici Ecclesiæ
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temulentia
Malo, Eiusque Remediis, Variis Item Scitu Iucundissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. VII. Gulosi helluones quomodo puniti, è sacra scriptura liquidum fit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

tur. Indecentem aviditatem, turbulentamq; cupiditatem inter edendum, etiam in simplicibus escis, fraxner, ipsam cibum modeste sumens, & eum honeste sensimq; mandens. Et quanquam delectationem terrenam sentiat, sine qua refectio corporalis, ab homine famente, vel sitiente, nequaquam sumitur, non tamen eidem delectationi inhaereat, neq; eam ad intima sua admittat. Et ibidem paulo inferius, aliud remedium suppeditans. Qui pie cum retractat atq; recogitat, Dominum IESUM se acetum pro nobis gustasse, facilius gula illecebras spernit, facilius delitiosis escis, ac potibus carere potest; atq; ipsa delitiosa edulia, aequè temperanter & inculpate sumit.

4. Meditatio felis & aceti à servatore gustati.

De hoc vide Exemplum Palæmonis Eremitæ superius cap. 5.

cut minus sapida ac vilia. Hæc Blossius pie simul atq; efficaciter.

Possent plura huiusmodi remedia enumerari, quibus plerisq; superi⁹ Ebrietatem sanandâ docuimus; Ea igitur huc transferre, & conatibus extirpandæ gulæ, quæ temulentia mater est, aptat, cui placet, licebit.

Nunc quædam Pamphagorum exempla commemorabimus, non, vt, ea, quis imitetur; Sed vt Gulæ, qua se contemperauerant, fæditate inspecta, Temperantiæ sectatores, ab ea facilius amoveantur.

CAPVT XII.

Gulosi Helluones quomodo puniti, è sacra scriptura.

Genes. 3.

Qvam homini calamitosa sit, atq; exitiosa hæc lues, primorum parentum infelix, atque omnium hominum lachrymis deplorandus, commonstrat lapsus, qui à diuino mandato exorbitantes, sibi & omni posteritati, æternam pœnam pepererunt.

rere. Iussi fuerant hi ab initio ligno vitæ abstinere; non potuit contumax animal, & pronum in vitum, aut certe noluit, ab eo gustu, gulæ incitamento, abstinere. Mors itaque authoribus culpæ hinc fluxit; per eos clades illa dimanauit in omnè humanum genus. pauci ea gula, deliquere, sed pœnam innumerè luerunt.

Esau & ipse gulosisimus, primogenituræ iura, lentis edulio vendidit fratri Iacobo, at inquires, in eo forsam fames plus deliquit, quàm luxus. Vt ut fit, ea certè voracitas, illum à summo bono, ad extrema impietatis mala præcipitauit.

Israhelitæ, ex Ægypto, ductu Moysis egressi, quamuis præsentem numinis benignitatem experientia ipsa assequerentur, primùm tamen aquæ defectu, deinde cibi inopia, contra Moysen & Dominum ipsum murmurarunt. Aquas igitur de petra cibumq; celesti manna desuper plente, habuerunt. Idem ollarum Ægypti memores, seruitutis oblitæ, carnes flagitare cœperunt, Manna pertæsi, quæ illorum importunitatem misericors Dominus æquo tulit animo, coturnicum copiam submittendo; ipsi autem, carnis esu luxuriam stimulatæ, quid voracitatis querela sunt assecuti? Dauid id in Psalmo docet. *Adhuc esca eorum erant in ore ipsorum, & ira Dei ascendit super eos, & occidit pingues eorum.*

Philistæi epulabantur, & choreas ducebant: Samson verò implorato Dei auxilio, concussis senatorum domus columnis, vltus est iniuriam, ab inimicis dudum irrogatam, simulque cum ipsis periit. Nolebant filii Heli carnes coctas ab offerentibus accipere, sed crudas exigebant, vt eas lautiori condimento præpararent. turpissimè tandem in prælio, contra Philistæos, occubuere,

Gula primorum parentum.

*Gen. 25.
Gula Esau
& aliorum punita.*

*Israhelitarum Gula vindicta.
Exo. 15. 16.
& 17.
Psal. 77.*

*Num. 11.
Psal. 77.*

*Exempla alia quam plura.
Iudic. 16.
1. Reg. 22.*

Nouerat Iob multa gulæ peccata in conuiujs admitti; idcirco postquam epulati fuerant filii eius cõsurgens diluculo, & ad expiandum edacitatis flagitium, si quod patratũ esset, holocausta Domino offerrebat. Gula tentatus est Seruator noster à Diabolo. In guloso conuiuio, innocens eius præcursor, Iohannes, caput amisit. Gula diuitem epulonem in inferno sepeliuit. Atq; vt vno fasce omnia comprehendam, non legitur vsquam, hoc à Deo peccatum impunitatẽ reportasse. Vt mirũ dictũ sit ac visũ, nostri æui homines nunquam non comestationibus vacantes, his exemplis à tanto malo non absterrenti.

Matth. 4.

Marc. 1.

Luc. 4.

Matth. 16.

Mar. 6.

Luc. 11.

CAPVT VIII.

Gulorum portentosa quædam historia variis & authoribus collecta.

Iam supra satis monitum, hæc exempla, non ad imitandum, sed ad fugiendum hoc vitium, à nobis induci. Subiacuere huic voracitatis malo, inægræ quoq; nationes. *Beotii, Græcorum semper luxuriosissimi, & voracissimi habiti sunt,* inquit Alexander ab Alexand. Alexandro, quare ab Atheniensibus fatui, rudes, & pingues dicti sunt, propter ἀδυσκάρων, quippe cum à conuiujs crudi discederent, distenti, rursus se ingurgitabant. Hinc ius Thesalis etiam iniusta voracitatis nota, vt & Phariſæi. vnde Mnesimachus apud Cælium: *Pharsalorum venit aliquis, vt mensas voraret ipsas.* Myconii Liguriores famosi erant, & alienæ appetentissimi mensas. Hinc adagium. *Myconius vicinus, in eum, qui non vocatus ad conuiuium, accedit.* Tarentini molles & delicatuli extitère, non minus in cibo quàm sues, & fiduè grunnientes. De quibus haud ineptè illud Sætyricum celebratur --

Gulose nationes.

Alex. ab

Alexand.

lib. 5. genia.

dier. ca. 21.

Hinc ius

Beotica, in

geniũ Beo-

ticũ, comu-

ni paræ-

mia vulgò

dicitur, pro

stúpido.

Cæli. Rho-

dig. lib. 28.

cap. 28.

Ibidem.